

Ἄστυνομικὸν Δελτίον,
σοβαρόν τε καὶ ἀστεῖον.

Χθὲς περὶ τὰς δέκα ὥρας συνηντήθησαν κλητῆρες
μὲ καμπόσους λωποδύταις ἑστούς Ἀγίους Σημαντῆρες.
Ἄλτ, φωνάζουτε συγχρόνως καὶ αὐτοὶ καθὼς κι' ἐκείνοι,
καὶ αἱματηρὰ βεβαίως συμπλοκὴ ἤθελε γίνεαι !
Εὐτυχῶς περιπολία τρέξασα πρὸς τὴν κραυγὴν
ἔτρεψε καὶ λωποδύτας καὶ κλητῆρας εἰς φυγὴν.

Ἡ κυρία Θελεξινὴ φλογερὰ ἐρωτευμένη,
μὲ τινα ἀλευροπώλην (ἄγνωστον τὸ ὄνομά του)
εἰς τὸ Φάληρον τὴν εἶδον ἄνθρωποι νὰ καταβαίνει
μὲ ἀπόφασιν σπουδαίαν νὰ πινηγῆ ἑστὰ κύματά του.
Μὰ τὰ κύματα σὰν εἶδε πῶς δὲν ἦτανε παιγνίδια,
μετενόησε ἢ κόρη καὶ ἐπέστρεψε ἑστὰ ἴδια.

Συνελήφθη λωποδύτης κλέψας χθὲς ἓνα ρωλόι,
κι' ἐκρατήθη ὁ ἀχρεῖος ὅλη νύκτα ἑστὸ κατόϊ.

Τὸ σκυλάκι τῆς κυρίας Φ... εὐρέθη εἰς τὸν δρόμο,
ἀπὸ τὸν ἐργηγορότα τοῦ τετάρτου ἀστυνομόμο.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου ἓνα φορτηγὸ ἀμάξι
ἔτρεχε, ποῦ ὁ καθέννας νόμιζε πῶς θὰ μεταξῆ.
Δὲν ἐπέρασε κομμάτι ἑστῆς ρόδου ἀπὸ κάτου,
ἓνας δύστυχος διαβάτης ἄφινε τὰ πέταλά του·
ἀλλὰ τότε ἀκουσθῆκαν αἱ φωναὶ ἑνὸς κλητῆρος,
ἐνῶ τὸ ἀμάξι πάντα ἔτρεχεν ἀπὸ ρυτῆρος.

Ἐπροχθὲς τὴν νύκτα πάλιν, μία νέα κομπανία
σ' ἓνα σπῆτι μιᾶς κυρίας ἔκανε τὴν πατινάδα.
Ἡ κυρί' ἀπεκοιμήθη μὲς τὴν τόση ἀρμονία,
τὸ πρωὶ δὲ μόλις εἶδε πῶς τῆς ἑπῆραν τὴν μπουγάδα.
Ἐτρεξεν ὁ ἀστυνομός κι' ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπίσης
κι' ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις.

Ὁ ὑπαστυνόμος Ἄλφα χθὲς μετέβη ἑστὸ παζάρι,
καὶ ὡς ὑποπτο κατίσχε ἓνα κολοσσαῖο ψάρι.
Ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος ἐκατάσχεσε δὴδὲ χῆνες
ὡς πολὺ ἐπικινδύνους κατ' αὐτοὺς τοὺς δύο μῆνες.
Μερικαῖς ὀκάδες σῦκα, καὶ σταφύλια καὶ ἀχλάδια
τὰ ἐκράτησε διότι ἐπωλοῦντο δίχως ἄδεια.

Δύο σαρδέλοβαρέλια, ἕξ ἑπτὰ τυροτουλούμια.
ἓνα κιούπι τοῦ βουτύρου, κάμποσα κουτιὰ λουκούμια,
τσίρους μερικαῖς χιλιάδες ἀγαμνοὺς ὑπὲρ τὸ δέον
καὶ ψωμιά διότι ἦσαν μιὰ ὀκά καὶ περιπλέον.
Ὅλ' αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα θὰ ληφθοῦν ἀκόμη μέτρα,
οὕτως ὥστε νὰ μὴ μείνη μέτρα εἰς τὴν ἄλλη πέτρα.
Ἄν δὲν ἐργασθῶμεν ἔτσι μέρα-νύκτα, νύκτα μέρα,
μὲ τὸ κατ' εὐθείαν φθάνει ἑστὴν Ἀθήνα ἢ χολέρα.
Ὡς πρὸς τ' ἄλλα ἡσυχία βασιλεύει εἰς τὸ κράτος.
Σας ἀσπάζομαι καὶ μένω φίλτατός σας,

Κοτσονάτος.

Παράπονα μᾶς ἔγραψε πολλὰ ἀπὸ τὴν Χίο
ἓνας καλὸς ὁμογενὴς διὰ τὸ προξενεῖο.
Ὡς φαίνεται ὁ πρόξενος ἐκεῖ δὲν εἶναι σῶϊ,
καὶ τὸ μισθὸ ὁ κύριος χαράμι θὰ τὸν τρώη.
Ἴδέτε τί μᾶς ἔγραψε καὶ ὁ καθεὶς ἕξ κρίνη,
ἂν εἰς τὴ Χίο πρόξενος πρέπει αὐτὸς νὰ μείνη.

«Ρωμηὲ !

δὲν φθάναν οἱ σεισμοὶ εἰς τὴν φτωχὴν τὴν Χίο,
ἀλλ' ἤλθε κι' ἓνα φοβερὸ ἑστὴν νησὸ μᾶς θηρίο.
Καλιῖται Παπαδόπουλος καὶ εἶναι πρόξενός μας,
Ἄπὸ προστάτης ἐγεινεν αὐτὸς ὁ τύραννός μας.
Ἄνω καὶ κάτω ἔκαμεν ὀλόκληρη τὴν χώρα,
Καὶ πότε θὰ τὸν διώξουμε δὲν βλέπομε τὴν ὥρα.
Γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς ἓνα παρὰ ὁ κύριος δὲν δίνει,
καὶ δὸς του μέσα ἢ Τουρκιὰ ἑστῆς φυλακαῖς τοὺς κλείνει.
Μία δουλειὰ δὲν ἔβγαλαν αὐτὸς ἀκόμη πέρα,
καὶ μὲ τὸν ὕπνο καὶ φάει περνάει τὴν ἡμέρα.
Ἐρώτησε λοιπὸν Ρωμηὲ αὐτοῦ τὸν ὑπουργό μας,
Ἄν γιὰ πολὺ θὰ ἔχωμε τὸν ἴδιο πρόξενό μας,
Διότι τότε μιὰ στιγμή ἑστὴ Χίο δὲν θὰ μείνω,
θὰ πάγω εἰς τὴν Ἀφρική, ἑστὴν Κούβα, ἑστὸ Τογκίνο.
καὶ μόνη θὰ τὸν χαίρεται ἡ Χίο τὸν πρόξενό της,
ἐνῶ περιπλανώμενος ἐγὼ θὰ εἶμαι

Σιώτης.»

Τοῦ **Ρωμηοῦ** μᾶς τὸ γραφεῖο
μὲς ἑστοῦ Παπαλεξανδρῆ
εἶναι τὸ τυπογραφεῖο·
συνορεύει μὲ μανδρί,
μὲ τοὺς ἀγίους Θεοδώρους
καὶ μὲ κάποιους τορναδόρους.